

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/7/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1625202477
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bundzelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1625202477.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Bundzelová a sudkýň: JUDr. Janka Grečmal a Mgr. Andrea Hadnagyová, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom ako matka, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky, dieťa rodičov: matka – B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E. F. XXX, zastúpená: JUDr. Katarína Drobná, LL.M., advokátka so sídlom Kozia 29, Bratislava, a otec – A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. E., G. C. H. XX, I., o návrhu navrhovateľky (starej matky): J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. M. XX, H., zastúpená: JUDr. Margaréta Chlebová, advokátka so sídlom Pod Vtáčikom 3, Bratislava, na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 34P/125/2025-70 zo dňa 17.11.2025, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia.

2. Po právnej stránke súd svoje rozhodnutie odôvodnil § 2 ods. 1, § 361 z. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), § 324 ods. 1, § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. d), § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 2 veta prvá, § 329 ods. 1 veta prvá z. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“) a § 36 ods. 1 z. č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne tým, že navrhovateľka sa svojím návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 16.10.2025 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd do právoplatného skončenia konania vo veci samej dočasne upravil jej styk s maloletým vnukom A. tak, že navrhovateľka je oprávnená stykať sa s maloletým každú páru nedeľu v čase od 09.00 hod. do 19.00 hod. a každý utorok od 15.30 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná maloletého na styk riadne pripraviť a v stanovenom čase odovzdať navrhovateľke v mieste bydliska maloletého a navrhovateľka je povinná na rovnakom mieste maloletého matke vrátiť. Po oboznámení sa s návrhom navrhovateľky, poručenským spisom maloletého a vykonanom dokazovaní v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o neodkladnom opatrení dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je daná potreba bezodkladne upraviť pomery neodkladným opatrením. Prvoinštančný súd nepovažoval za osvedčené skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že maloletý sa nachádza v ohrození, ktoré vyžaduje okamžitý zásah súdu, a to bez vykonania náležitých dokazovaní. Neodkladné opatrenie má slúžiť na zabezpečenie nevyhnutných potrieb maloletého, najmä zabezpečenie jeho výživy a starostlivosti. Budovanie vzťahu maloletého s blízkymi osobami je nepochybne v živote dieťaťa dôležité, no zároveň je pri autoritatívnej úprave styku blízkych osôb s dieťaťom súdom nevyhnutné zaoberať sa dôsledne situáciou dieťaťa, jeho režimom, okolnosťami v jeho rodine a najmä najlepším záujmom maloletého dieťaťa. Z opisu styku navrhovateľky s maloletým a zároveň pripojených fotografií je zrejmé, že navrhovateľka bola minimálne do leta 2025 v kontakte s maloletým. Z poručenského spisu maloletého a priebehu konaní je zrejmé, že vzťah rodičov maloletého je v súčasnosti komplikovaný, sprevádzaný narušenou komunikáciou a

konfliktami, čoho dôsledkom je aj uloženie výchovného opatrenia. Zároveň je však známe, že otec dlhodobo býva v domácnosti navrhovateľky. Z návrhu navrhovateľky bolo osvedčené, že navrhovateľka sa s maloletým stretávala, ešte 28. a 29. júna spolu trávili čas v navrhovateľkinej domácnosti v I., na kúpalisku v I. aj v spoločnosti otca (podľa predložených fotografií). Navrhovateľka tvrdí, že odvtedy jej nie je matkou umožnené sa s maloletým stretávať. Nijakým spôsobom však neosvedčila či a ako sa vôbec pokúšala s matkou kontaktovať, aká bola matkina reakcia, ani neozrejmla, z akého dôvodu sa domnieva, že jej matka práve od uvedenej doby neumožnila kontakt s maloletým, hoci dovtedy sa (a to aj po rozchode rodičov) s maloletým mala možnosť stretnúť, aj keď nie v rozsahu, ako by si sama predstavovala. Navrhovateľka zároveň neuviedla, či sa maloletý stretáva so svojim otcom, ktorý s ňou žije v spoločnej domácnosti a prečo otec ako rodič dieťaťa disponujúci rovnako ako matka rodičovskými právami a povinnosťami nie je spôsobilý zabezpečiť navrhovateľke priestor na stretávanie sa s vnukom. Prvoinštančný súd považoval za osvedčené, že aj vzťah navrhovateľky s matkou maloletého je problematický, čoho dôkazom je aj podané trestné oznámenie na matku zo strany navrhovateľky. Samotné podanie trestného oznámenia však bez ďalšieho neznamena, že maloletý je v takom ohrození, ktoré by odôvodňovalo nariadenie neodkladného opatrenia vo veci úpravy styku maloletého s navrhovateľkou. Podľa súdu prvej inštancie ani pomery v rodine nateraz neosvedčujú potrebu dočasnej úpravy styku navrhovateľky s maloletým formou neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie ešte poznamenal, že rozhodnutie o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. V konaní o úprave styku navrhovateľky s maloletým rozhodne súd vo veci samej po vykonaní dôkladného dokazovania.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie nerozhodoval, keď o náhrade trov konania bude rozhodnuté až v rozhodnutí, ktorým sa končí konanie vo veci samej (§ 52 až § 58 Civilného mimosporového poriadku).

4. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka prostredníctvom právnej zástupkyne.

5. Uviedla, že v danej veci sú splnené podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko s maloletým nemá žiaden kontakt, keďže matka jej neumožňuje stretávanie s maloletým. Maloletého nevidela od júna 2025, nemá o ňom žiadne informácie, matka s ňou nekomunikuje. Zdôraznila, že s maloletým sa od jeho narodenia pravidelne stretávala, pričom medzi nimi existuje silná citová väzba. S matkou sa viackrát snažila osobne alebo telefonicky spojiť, avšak matka ju zablokovala a neodpovedá na správy ohľadom styku s maloletým. Ohľadom maloletého sa informovala aj v materskej škole, avšak riaditeľka jej na základe pokynu matky odmietla poskytnúť informácie. Matka odmieta umožniť kontakt s maloletým aj otcovi maloletého v časoch a dňoch, ktoré si spoločne dohodli. Maloletý nie je doma, matka neodpovedá na správy a nedvíha telefón. O tejto skutočnosti informovala aj kolíznu pracovníčku, avšak bez odpovede, pričom k zmene postoja matky v danom smere nedošlo. Navrhovateľka poukázala na to, že pri dieťati vo veku štyroch rokov prichádza o sledovanie najkrajšieho obdobia jeho detstva a bez stretávania dochádza k stále väčšiemu citovému odcudzeniu. Uvedená situácia tak zakladá naliehavú potrebu pre nariadenie neodkladného opatrenia, aby nedochádzalo k prerušeniu rodinných väzieb. Navrhovateľka mala za to, že súd prvej inštancie mal zohľadniť vzťah medzi ňou a maloletým, pričom k danému nevykonan žiadny dôkaz. Zároveň v jeho rozhodnutí absentuje hodnotiacia úvaha pri zohľadňovaní najlepšieho záujmu dieťaťa, pričom nie je zrejmé, z akých dôkazov prvoinštančný súd vychádzal, ako ich posúdil nielen jednotlivo, ale aj vzájomne a aké skutkové a právne závery z daného vyvodil. Súd prvej inštancie mal jej styk s maloletým upraviť v rozsahu, aby aspoň čiastočne zodpovedal potrebám maloletého, keďže v prípade ponechania aktuálneho stavu, bez autoritatívneho rozhodnutia o styku, je znevýhodnená a maloletý je obmedzený v rozpore s jeho záujmom pri rozvíjaní a prehľbovaní svojich väzieb k starej matke. Prerušenie styku by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, duševný a citový rozvoj maloletého. Je nepochybne v záujme maloletého, aby udržiavalo rodinné vzťahy i s príbuznými a aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, pričom dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému rodičovi, ale i starému rodičovi a prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany rodiča. V záujme dieťaťa je, aby sa mohlo stykať s blízkymi osobami, ku ktorým prechováva najmä citový vzťah. Podľa navrhovateľky si súd prvej inštancie mylne vysvetľuje, že by z jej strany malo ísť o konflikt, resp. že za bránenie v styku s maloletým nesie všetku zodpovednosť. Nesúhlasí s poskytovaním erotických služieb matkou, ktoré jednoznačne nemajú dobré výchovné pôsobenie na maloletého, preto podala oznámenie, aby sa zabránilo ďalším negatívnym vplyvom na maloletého. Nejde teda o konflikt navrhovateľky voči matke,

ale o najlepší záujem maloletého, ktorého má záujem od týchto zásahov ochrániť. Okrem toho práve v dôsledku konania matky, sú otec aj ona úplne eliminovaní zo stretávania sa s maloletým, čo nie je nepochybne v záujme maloletého.

6. Záverom odvolania navrhovateľka navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v zmysle jej návrhu.

7. K odvolaniu navrhovateľky sa vyjadrila matka maloletého prostredníctvom právnej zástupkyne navrhujúc napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť. Odvolanie navrhovateľky označila za účelové, v podstatných častiach nepravdivé a zároveň vedené osobným konfliktom navrhovateľky voči nej, nie reálnym záujmom maloletého. Navrhovateľka dlhodobo iniciuje voči jej osobe viaceré právne kroky. Podáva návrhy na neodkladné opatrenia, trestné oznámenia a ďalšie podania zamerané na jej diskreditáciu. Takéto konanie eskaluje rodinný konflikt, ktorý negatívne zasahuje do života maloletého. Navrhovateľka namiesto snahy o korektnú komunikáciu a rešpektovanie rodičovskej autority matky volí opakované právne útoky, ktoré sú pre maloletého destabilizujúce a zhoršujú aj akúkoľvek perspektívu pokojného a prirodzeného kontaktu medzi navrhovateľkou a maloletým. Matka poukázala na to, že navrhovateľka sama priznáva, že otec s maloletým udržiava kontakt a navrhovateľka je s otcom v úzkom vzťahu, resp. podľa dostupných informácií navrhovateľka pôsobí v prostredí, ktoré je s otcom prepojené. Je neprijateľné, aby navrhovateľka požadovala autoritatívny zásah súdu v situácii, keď ani len nevyčerpala prirodzené možnosti kontaktu prostredníctvom otca maloletého a keď zároveň svojimi konfliktmi a útokmi na matku spôsobuje, že sa akýkoľvek kontakt stáva problematickým. Matka sa dôrazne ohradila voči tvrdeniam navrhovateľky o údajnom poskytovaní erotických služieb a o výchovne nevhodnom spôsobe života. Ide o absolútne nepravdivé, nepodložené, urážajúce a hanlivé tvrdenia. Podľa matky osoba, ktorá sa takýmto spôsobom vyjadruje o matke maloletého dieťaťa, objektívne nevytvára predpoklady pre pokojný kontakt s maloletým dieťaťom a už vôbec nie pre zásah súdu formou neodkladného opatrenia. Navrhovateľka tiež dlhodobo zneužíva sociálne siete na šírenie rodinných sporov, pričom opakovane prezentuje skutkové okolnosti z rodinných konaní verejne, vytrháva ich z kontextu a hanlivo sa vyjadruje o matke, orgánoch verejnej moci, súdoch, kolíznych opatrovníkoch a ďalších osobách. Z tohto dôvodu bola preto nútená pristúpiť k právnej ochrane svojej osobnosti. V konaní o ochranu osobnosti súd preto vyhovel jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Matka poukázala tiež na to, že navrhovateľka dlhodobo na sociálnej sieti zverejňuje podrobnosti o súdnom konaní a šíri informácie o maloleťom vrátane jeho mena, videozáznamov a fotografií. Zároveň uviedla, že na navrhovateľku podala trestné oznámenie. Podľa matky je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia predčasný, pretože medzi rodičmi nie je stabilizovaná právoplatná úprava styku a rodinné pomery sú dlhodobo konfliktné. Navrhovateľka sa snaží dostať k maloleťmu mimo prirodzeného rámca a mimo rešpektovania rodičovskej autority matky, pričom neberie do úvahy, že maloleť je vo veku, kedy je rozhodujúca stabilita, režim, pokojné prostredie a ochrana pred konfliktmi dospelých. Je neprípustné, aby navrhovateľka v odvolaní tvrdila, že jej ide o maloleťého a na druhej strane opakovane útočila na matku, šírila o nej nepravdivé tvrdenia, zosmiešňovala ju a robila z nej objekt verejného nátlaku. Takéto konanie je v priamom rozpore s najlepším záujmom maloletého. Navrhovateľka sa opakovane venuje útokom voči matke, avšak vôbec sa nesnaží, aby jej syn – otec maloleťého riadne platil výživné, dodržiaval dohodnuté a určené režimy a správal sa zodpovedne.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) Civilného mimosporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, účastníčkou (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné.

9. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 34P/125/2025 je návrh navrhovateľky (starej matky) na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha dočasnej úpravy jej styku s maloleťým vnukom.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu s poukazom na obsah preskúvaného uznesenia i argumenty predstreté navrhovateľkou v odvolacom konaní bolo posúdiť, či súd prvej inštancie správne rozhodol, keď jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

11. Podľa § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

12. Podľa § 324 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 328 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

15. Podľa čl. 24 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

16. Podľa čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkolvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

17. Podľa čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadňuje najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa, ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností a vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvomi rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami, i) využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

18. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

19. Podľa § 116 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), blízkou osobou je príbuzný v priamom rade, súrodenec a manžel; iné osoby v pomere rodinnom alebo obdobnom sa pokladajú za osoby sebe navzájom blízke, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhá dôvodne pociťovala ako vlastnú ujmu.

20. Účelom neodkladných opatrení vo veciach maloletých detí je poskytnutie preventívnej ochrany ich právam a záujmom ešte pred ich porušením či ohrozením. Všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia sa vzťahujú aj na konanie vo veciach maloletých, v ktorom sú súdy povinné prioritne chrániť záujmy maloletých detí a prioritne poskytnúť zvýšenú ochranu ich právam. V konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti pri nariadení neodkladného opatrenia je súd v záujme maloletého dieťaťa povinný starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky. Pre súd je prioritou záujem maloletého dieťaťa a vytvorenie stavu spravodlivej rovnováhy medzi záujmom dieťaťa a jeho rodičmi, resp. osobami blízkymi, pričom zvláštny význam sa kladie na záujem dieťaťa, ktorý má mať prednosť pred záujmom rodiča, resp. osobou blízkou a neumožňuje

využiť si také opatrenia, ktoré by ohrozovali zdravie a rozvoj dieťaťa. Neodkladné opatrenie môže byť nariadené vtedy, ak má súd za osvedčené, že riešenie situácie maloletého dieťaťa neznesie odklad. Takýmto rozhodnutím je možné urýchlene a pružne riešiť situácie, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. U maloletých pôjde v zásade o zásah do stavu, ktorým je bezprostredne ohrozená ich výživa, výchova, prípadne iné dôležité záujmy.

21. Nevyhnutným predpokladom pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie skutkových okolností, z ktorých plynie záver, že je život, zdravie a priaznivý vývoj maloletého dieťaťa vážne ohrozený alebo narušený, ak to vyžaduje verejný záujem, alebo ak je naliehavá potreba bezodkladne upraviť pomery. Táto naliehavosť je príčinou, že súd môže rozhodnúť iba na základe osvedčenia tvrdených skutočností bez toho, že by musel byť tvrdený nárok nepochybne preukázaný.

22. Posúdenie, či a kedy je takáto potreba daná, je ponechaná na úvahu súdu, pričom je potrebné starostlivo skúmať všetky dôsledky, ktoré by mohli nastať pre účastníkov nenariadením neodkladného opatrenia. Pod potrebou bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov sa rozumie stav vzťahov účastníkov, ktorý neznesie odklad. Vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti sa nevyhnutnosť nariadiť neodkladné opatrenie posudzuje vždy z hľadiska záujmu maloletých detí, ktorý je prioritný, nadradený akémukoľvek inému záujmu. Len v prípade osvedčenia bezprostredného ohrozenia dieťaťa, či osvedčenia iného závažného dôvodu, je na mieste rozhodnúť neodkladným opatrením.

23. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musia byť osvedčené okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto opatrenie. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Preukázanie alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje tak podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, ale aj dôvodnosti návrhu z hľadiska právneho posúdenia veci. Účelom neodkladného opatrenia je totiž rýchle a pružné riešenie tej situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu (porovnaj Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2MCdo 3/2010).

24. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že maloletý pochádza z partnerského vzťahu rodičov, ktorí nežijú v spoločnej domácnosti. Na Okresnom súde Malacky prebieha na základe návrhu matky konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému A. vedené pod sp. 34P/21/2024. Okresný súd Malacky vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 34P/21/2024-259 zo dňa 25.04.2025, ktorým bol maloletý zverený do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok sú oprávnení obaja rodičia, otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 200,- Eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci počnúc dňom 14.02.2024 a zároveň povinnosť zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zročné výživné za obdobie od 14.02.2024 do 25.04.2025 vo výške 2.610,30 eur. Taktiež bol súdom upravený styk otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý kalendárny týždeň v stredu v čase od 16.00 hod. do 19.00 hod. a prvé dva mesiace od právoplatnosti rozsudku každý párný víkend v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod., následne každý párný kalendárny týždeň od soboty od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že otec si v určenom čase maloletého prevezme v mieste bydliska matky a v určenom čase ho matke v mieste jej bydliska odovzdá. Súd súčasne zrušil neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 34P/21/2024-64 zo dňa 19.03.2024 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 15CoP/67/2024-118 zo dňa 23.05.2024 a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti uvedenému rozsudku podal otec odvolanie, rozhodnutie preto doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Odvolacie konanie je vedené na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 13CoP/171/2025. V preskúmvanej veci bolo zároveň zistené, že na Okresnom súde Malacky je vedené na základe návrhu navrhovateľky konanie sp. zn. 34P/78/2024 o úpravu styku navrhovateľky s maloletým, ktoré je v súčasnosti prerušené do právoplatného skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedeného pod sp. 34P/21/2024. Dňa 23.07.2025 podala navrhovateľka na Okresný súd Malacky návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhala odovzdania maloletého matkou do starostlivosti navrhovateľky. Uznesením č. k. 34P/101/2025-17 zo dňa 30.07.2025 súd jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Aktuálne sa navrhovateľka domáha nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by bol dočasne upravený jej styk s maloletým. Poukazuje na skutočnosť, že od júna 2025 jej matka neumožňuje žiaden kontakt s vnukom. Zdôrazňuje, že s maloletým ma vytvorené silné citové puto, nakoľko od jeho narodenia pomáhala pri jeho starostlivosti a pozná jeho denný režim. Nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje aj tým, že na matku a známeho matky podala trestné oznámenie pre podozrenie z možného sexuálneho zneužívania maloletého.

25. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s napadnutým rozhodnutím, ako i s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia, t. j. s dôvodmi, pre ktoré bolo podľa súdu prvej inštancie potrebné návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietnuť. Po oboznámení sa s obsahom súdneho spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie sa zaoberal všetkými predpokladmi, ktoré musia byť splnené pre nariadenie neodkladného opatrenia. Závery vedúce súd prvej inštancie k zamietnutiu návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia sú presvedčivo odôvodnené v bode 18. odôvodnenia prvoinštančného rozhodnutia, na ktorých nie je dôvod nič meniť ani v štádiu odvolacieho konania.

26. V ustanovení § 36 ods. 1 Zákona o rodine zákonodarca v súlade s čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa zakotvil možnosť úpravy styku dieťaťa aj s blízkymi osobami. Blízkou osobou podľa § 116 Občianskeho zákonníka sú okrem iných aj príbuzní v priamom rade, t. j. predkovia, do ktorej kategórie spadá aj navrhovateľka, ktorá je starou matkou maloletého. Hoci úprava styku dieťaťa s blízkou osobou je podľa súčasnej právnej úpravy prípustná, keď plne rešpektuje záujem dieťaťa ako prvoradé hľadisko a akceptuje, že dieťa môže mať ku svojim starým rodičom alebo iným príbuzným silné citové väzby, tieto osoby mohli pomáhať pri jeho výchove už od malička a dieťa je na nich citovo naviazané a prípadné prerušenie stykov s nimi by mohlo narušiť stabilitu výchovného prostredia, jeho duševný a citový rozvoj a pod., zároveň však treba uviesť, že (na rozdiel od rodičov dieťaťa) úpravu styku maloletých detí s tretími osobami nemožno považovať za automatickú, podmienenú iba preukázaním príbuzenského pomeru a skutočnosťou, že dieťa od narodenia sa stará matka starala o dieťa a majú vytvorený blízký citový vzťah.

27. Je potrebné zdôrazniť, že už len zo samotného pojmu „rodičovské práva“ je zrejmé, že tieto práva patria výlučne rodičom maloletého dieťaťa, t. j. matke a otcovi. Starí rodičia, hoci títo sú v zmysle § 116 Občianskeho zákonníka blízkymi osobami, nemajú právny nárok na styk s maloletým dieťaťom ako rodičia, okrem prípadov, ak by úprava styku bola v záujme maloletého dieťaťa a vyžadujú to pomery v rodine. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že pri rozhodovaní o tom, či a za akých podmienok možno uložiť rodičom povinnosť strpieť, aby sa ich dieťa stýkalo s inou osobou, ktorá nežije s nimi v spoločnej domácnosti, ktorej dieťa nie je zverené do výchovy a ktorá nemá na styk s dieťaťom právny nárok, treba vychádzať z toho, že tu ide o obmedzenie rodičovských práv, ktoré môže súd vysloviť len z dôvodov uvedených v § 38 Zákona o rodine (R 63/1965). Je tomu tak preto, že sú to práve a výlučne rodičia, ktorí majú rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa vo všetkých smeroch.

28. Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade nebola zo strany navrhovateľky osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov. To, že sa navrhovateľka nevie s matkou dohodnúť na styku s maloletým a že k tomuto styku podľa tvrdenia navrhovateľky nedochádza, ešte samé o sebe neodôvodňuje zásah súdu v podobe nariadenia neodkladného opatrenia. Súd je oprávnený o otázke stretávania sa dieťaťa s blízkymi osobami rozhodovať len vtedy, ak nie je možné upraviť túto problematiku dohodou s rodičmi (podľa osvedčených skutočností sa navrhovateľka vie dohodnúť s otcom maloletého). Čas, ktorý súd vymedzí blízkym osobám na stretávanie sa s dieťaťom, nemá zasahovať výlučne do času stráveného s rodičmi. Svojím rozhodnutím by mal súd rovnako odčleniť z času starostlivosti rodiča tak, aby pre rodiča nepredstavovalo stretávanie dieťaťa s blízkymi osobami obmedzenie jeho práv. V ďalšom odvolací súd poukazuje na to, že v preskúmvanej veci je zrejmy výrazný konflikt medzi navrhovateľkou a matkou maloletého, čo môže mať nepochybne negatívny dopad na maloletého, a to aj v rovine jeho styku s navrhovateľkou. Narušené a konfliktné vzťahy medzi navrhovateľkou a matkou maloletého si však vyžadujú vykonanie riadneho dokazovania vo veci samej vedenej pod sp. zn. 34P/78/2024 o úpravu styku navrhovateľky s maloletým vnukom, čo však nie je účelom konania o nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd zdôrazňuje, že právna úprava neodkladného opatrenia vo veciach ochrany maloletého dieťaťa vychádza z potreby bezodkladne riešiť vážnosť situácie, v ktorej sa maloleté dieťa nachádza. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloleté deti slúži na poskytovanie rýchlej, efektívnej, ale zásadne len bezodkladnej úpravy rodinnoprávných vzťahov.

29. Poukaz navrhovateľky na existenciu citového vzťahu s maloletým nepostačuje na prijatie záverov o naliehavosti nariadenia neodkladného opatrenia. Rovnako ani samotná okolnosť všeobecne predpokladanej potreby dieťaťa na rozvíjanie citových väzieb s blízkym príbuzenstvom, ak nebolo osvedčené, že je priamo ohrozený záujem maloletého dieťaťa. Zo strany navrhovateľky nebolo v konaní nijako osvedčené, že by v danom prípade existovala bezprostredne hroziaca ujma, ku ktorej by mohlo dôjsť, pokiaľ by súd nenariadil neodkladné opatrenie. Z obsahu spisu odvolací súd zároveň

nezistil žiadnu zásadnú skutočnosť, ktorej dôsledkom by bola úvaha o potencionálnom ohrození maloletého vyžadujúcom si do rozhodnutia vo veci samej okamžitý autoritatívny zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia. Podanie trestného oznámenia navrhovateľkou, na ktoré sa odvoláva, nie je v danom prípade taktiež dôvodom na bezodkladnú úpravu jej styku s maloletým formou neodkladného opatrenia. Tu treba uviesť, že rovnakou skutočnosťou argumentovala navrhovateľka i v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 23.07.2025, ktorým sa domáhala odovzdania maloletého do svojej osobnej starostlivosti, avšak tento jej návrh bol uznesením Okresného súdu Malacky č. k. 34P/101/2025-17 zo dňa 30.07.2025 zamietnutý ako nedôvodný.

30. Pokiaľ navrhovateľka v odvolaní namietala, že súd prvej inštancie v preskúmvanej veci nevykonal dostatočné dokazovanie, odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia súd rozhoduje v krátkej zákonnej lehote, pričom dokazovanie sa spravidla nevykonáva. Súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie.

31. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku potvrdil.

32. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd nerozhodoval, keď o prípadnej náhrade trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté až v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej vedené na súde prvej inštancie pod sp. zn. 34P/78/2024 (§ 52 až § 58 Civilného mimosporového poriadku).

33. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).